

nes? tu ipse parricidus tui Vindex, qui et autor eris, tuo malo
 docturus, amisso Deo amitti et Vitam; in istos animos placu-
 vere mensa, latrones in eos venire non audent, cum quibus
 fuerint epulati; Sera ipsa satietate pabulorum mitescunt,
 nihil tamca Tudas illa Domini benignitate commotus ut
 plura in Vno flagitio scelera coarctaret, magistrum fere in-
 ter epulas ofculo prodit, amoris singrapta in proditionis
 tesseram conuersa; Plus bene tibi iam amplius mors dedit,
 et etiam in ofculo latet? o Domine, non hominem! parua
 tibi fuit nihil sapere Discipuli, prater nomen, nisi nihil
 etiam Sabere Domini prater figuram? Ego vero ad oratorem
 iam dudum audire Vindex armorum fragorem, frequentem catenarum
 militum voces, multum exclamant, interrogantur, interrogant,
 Sumi feruntur, scienti surgunt, nihil meliores; o felix! o
 spectabilem. Sorret animus tantum cogitare facinus, ne dum
 commemorare. Ina est. Ecce rerum subita, et repentina conuersio?
 mors non ferunt tibi ultro abuiam praedantem, et Vna voce
 Domini Ego sum confecti perturbantur, nunc vero nihil pa-
 uentis irruunt, inuolant in expectantem. Verberant, vellitant,
 lacrant, ateras Dei potestas sit praeda requisitorum sua-
 riorum, quibus pro nihilo est Vesare probris, ac maledictis ir-
 rocentem, colapsis cadere, corpus immortalitatis nostra scae-
 alpes infringere in Vultum, ac genas pudoris, ac Veremania flo-
 rem. faciem denique pulcherrimam tanquam foedissimam probris
 sputis turpissimis inquinare. Vinctum ad varia Duorum tribu-
 nalia, atque ad varios iniquitatis arbitros per publicas pla-
 ceas tradunt, ut nihil inter Deum, et nefariorum mancipium
 interesse ceptas. Quis vero iam Dei Maestatem, quam